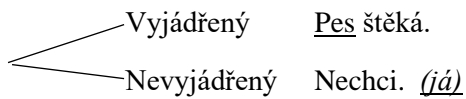

PODMĚT (Po)

Ptáme se na něj: KDO, CO?

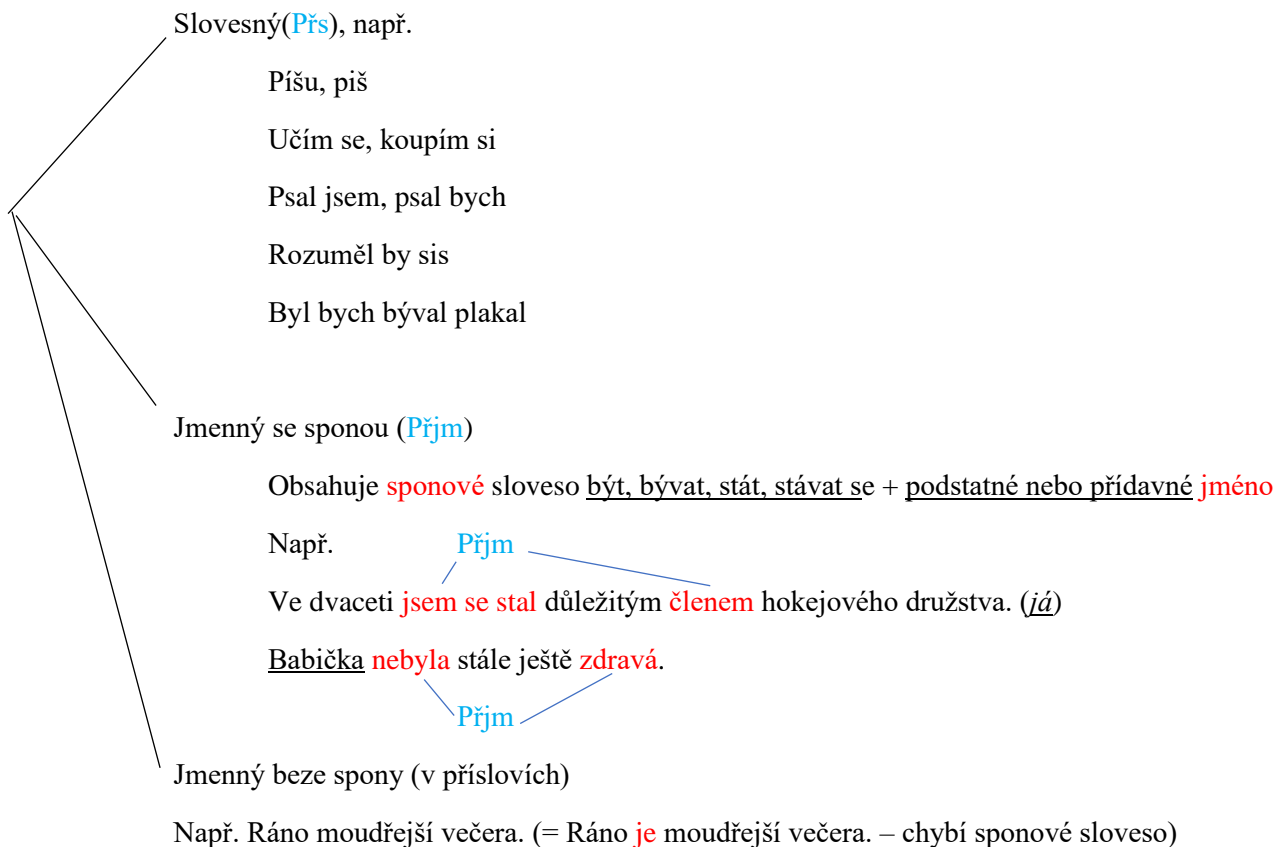
Může být vyjádřen:

Podstatným jménem	<u>Pes</u> spí.
Přídavným jménem	<u>Mladí</u> dlouho spí.
Zájmenem	V <u>šichni</u> spali.
Číslovkou	<u>Oba</u> spali.
Infinitivem	<u>Spát</u> je zdravé.

PŘÍSUDEK (Př)

Ptáme se na něj: CO DĚLÁ PODMĚT?

Může být v různých mluvnických kategoriích i v záporu (v různém čase, v různých způsobech a v různých číslech i osobách)

PŘEDMĚT (Pt)

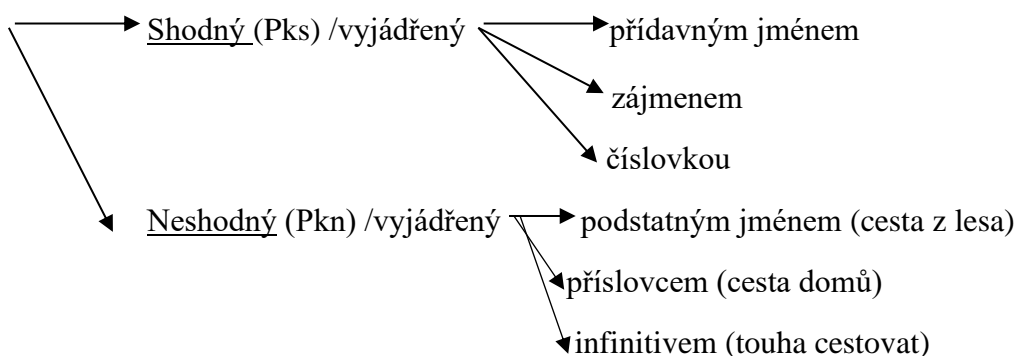
- Ptáme se na něj pádovými otázkami kromě 1. p. (podmět) a 5. p. (oslovení, stojí mimo větu), tedy koho čeho, komu čemu, koho co, o kom o čem, s kým čím
- Může tedy být v různém pádě
- Rozvíjí sloveso i přídavné jméno, nikdy!! podstatné

PŘÍSLOVEČNÉ URČENÍ (Pu)

- Určuje okolnosti děje, je vyjádřeno příslovcem nebo podstatným jménem a předložkou
- Ptáme se KDE, KAM, KUDY, ODKUD... = příslovečné určení MÍSTA = PUM
 - o KDY, JAK DLOUHO, OD KDY, JAK ČASTO, V KOLIK... = příslovečné určení ČASU = PUČ
 - o JAK, JAKÝM ZPŮSOBEM = příslovečné určení ZPŮSOBU = PUZ

PŘÍVLASTEK (Pk)

- Je závislý jedině a pouze na podstatném jméně
- Ptáme se **JAKÝ, KTERÝ, ČÍ**

!!!!

- Každý větný člen může být dále rozvíjený
- Na jednom slově může být více větných členů
- Příslovečné určení má PŘEDNOST před předmětem: běžel na autobus – KAM (ne: na koho co)